

STADSLEVEN

Reageren?
un.stadsleven@ad.nl

TIP VAN DE DAG

VJ op de Dom. Voor de laatste keer. Het hartje van de stad staat vandaag weer op z'n kop. Van 21.00 tot 01.00 uur.

HET BANKJE

Een wereld van grote en kleine hindernissen

In de stad Utrecht staan 3776 openbare bankjes. Ieder geniet er zo op z'n eigen manier van.

Ze hadden er nooit zo bij stil gestaan dat je vanuit een rolstoel de wereld heel anders meemaakt. Een aantal weken geleden is Hennys onderbeen geamputeerd en de komende tijd verblijft hij in revalidatiecentrum De Hoogstraat. Hij was net tegen zijn vrouw Gerrie, die op bezoek is, aan het vertellen hoe zijn uitje naar Amersfoort, samen met een aantal patiënten van het revalidatiecentrum, is geweest. Ze hebben met de groep gegeten op een terras, een ijsje besteld bij de Italiaan en verschillende winkels bezocht. Het was een gezellig dagje. Maar wel een dag met een doel: want hoe doe je de normale dingen wanneer je in een rolstoel zit? „Nou, dat was nog niet zo makkelijk,” zegt Henny met een ongebreidelde wilskracht in zijn stem. Hij is zeker niet van plan om een stille muis te worden. „Je moet initiatief zijn, nee, assertief,” zegt Henny. „Ik kwam er opeens achter dat bij de Italiaan, waar wij al ja-

renlang zonder problemen naar binnen lopen, een dikke drempel voor de ingang ligt. Daar kom je niet overheen met een rolstoel. Dus hoe pak je die hindernis? Je vraagt iemand of hij of zij voor je wil bestellen.”

En dat is nog maar één voorbeeld. „Bij veel kleine winkels kom je niet binnen, omdat er drempels voor de ingang liggen. Bij het terras waar we hebben gegeten, moest je met drie man naar binnen getild worden als je naar de wc wilde,” vertelt Henny. „Vanuit een rolstoel bekijk je de wereld op een andere manier. Maar Nederland is al ver vooruit hoor. Veel openbare gebouwen en winkels met grote namen zijn rolstoelvriendelijk.”

Terwijl Henny aan het revalideren is, wordt in hun huis in Soest alles aangepast. „De kleinste dingen zijn voor hem belemmerend,” licht Gerrie vriendelijk toe. „Maar als hij in het weekend thuiskomt, doet hij het al heel goed.”

Het wordt een wereld vol hindernissen. Maar ze gaan die heel vastberaden niet uit de weg.

(Babette Rijkhoff)

Henny (in de rolstoel) en Gerrie bij de Hoogstraat. FOTO BABETTE RIJKHOFF

Bij De Zeven Steegjes. 'Als ik de baas was, zou ik mezelf Koning Twist noemen.' FOTO ANGELIEK DE JONGE

HET UTRECHT VAN... DJ Miss Twist

Het liefst overal jarenvijftigmuziekjes

Elke week vraagt Stadsleven Utrechters naar hun favorieten. Deze week platenverzamelaar Bianca Hooijmans (44), beter bekend als DJ Miss Twist.

Favoriete plek?

„Utrecht is echt mijn stad, dus ik heb veel favorieten. Ik ontdek nog altijd nieuwe plekken, dankzij mijn beste vriend die alle hoeken en gaten van de stad kent. Ik ben geboren in de prachtige Hugo de Grootstraat bij het Spoorwegmuseum, in het huis van mijn opa en oma. Helaas heb ik daar niet lang gewoond, dus ik heb er weinig herinneringen aan. En ik kom graag in de Zeven Steegjes.”

Waar koop je platen?

„Da Capo was mijn nummer-1-platenzaak. Na het overlijden van eigenaar Michel Terstegen is de zaak op 31 december 2011 gesloten. Ik

mis Michel en Da Capo. Ik ontmoette Michel op mijn 16de en vond hem heel inspirerend. In die tijd was ik psychobilly, ik had een megakuif. Nu adviseer ik muziekliefhebbers om naar de Mega Platen & CD Beurs in de Jaarbeurs te gaan.”

Stamkroeg

„In Café de Stad kom ik graag en draai ik regelmatig plaatjes. Ik vind het heerlijk om de kroeg aan het twisten te krijgen. Daarnaast eet ik graag bij Boslust en drink ik de lekkerste koffie bij The Village.”

Leukste onderneming?

„Jac Bostelaar op de Steenweg. Daar verkopen ze Amerikaanse en Engelse etenswaar in superleuke verpakkingen. Roze Fluff is een van mijn favorieten. Te zoet om op te eten, maar het staat enig op de keukentafel. Daarnaast vind ik Ma-

dame de Pompadour in de Korte Smeestraat een aanwinst in Utrecht. Goede kapper en ook nog eens een leuk mens. Zij heeft vintage-haar nieuw leven ingeblazen. Ook de conceptstore Revenge op het Vredenburg bezoek ik graag.”

Hoe woon je?

„Nu woon ik nog in een mooie maisonnette bij de Berekuil, maar na mijn scheiding moet ik verhuizen. Ik zoek dringend betaalbare woonruimte voor mezelf, mijn platenverzameling, 11-jarige pleegdochter en twee katten, in of rond de binnenstad. Tips zijn welkom.”

Als je de baas was?

„Zou ik mezelf Koningin Twist noemen en in de binnenstad speakers ophangen, zodat in alle straten gezellige jarenvijftig- en jarenzestigmuziekjes zouden klinken.

(Julia Conemans)

3512

Scheurkalender

Er zijn weinig zekerheden in mijn bestaan, misschien maar één: op dinsdagavond speel ik kaart met mijn vriend Peter. De ene avond is het kaarten een excuus om over kunst en het bestaan te praten, de andere avond is het omgekeerd. In zeldzame gevallen maken we er een uitje van. Dinsdag jongstleden stelde ik voor om, voorafgaand aan het kaarten, even te gaan kijken bij de vergadering van de commissie Mens en Samenleving in het stadhuis. Die avond zou de

kwestie van het begrotingstekort van 2,1 miljoen van De Utrechtse Spelen worden besproken. Zo-doende lag een halfuurtje bestuurlijk entertainment, onder het oog van heel cultureel Utrecht op de tribune, voor de hand. Twee uur later was cultuurwethouder Frits Lintmeijer, die deze dagen waarschijnlijk ook liever een andere rol had gespeeld, nog bezig om zichzelf een weg te banen door een oerwoud van interrupties.

Niet dat die avond het lot van De Utrechtse Spelen werd beklonken; dat gebeurt later dit jaar, in de raadsvergadering van november. Bovendien is dat lot al bepaald op het moment dat de meerjarige subsidie van het rijk werd binnengehaald. Als DUS failliet gaat, lopen ze meer miljoenen rijksgegeld mis dan hun faillissement op dit

moment zou besparen. En dus zit er niets anders op dan ze in de vaart te houden.

Het was dinsdagavond vrij duidelijk dat alle betrokkenen dat thuis ook al lang hadden bedacht. Toch was het goed voor het moreel om de democratie in werking te zien - een beetje alsof je de landelijke politiek in een petrischaal mag bekijken onder een microscoop. Ik stelde met zorg vast dat ik me verreweg het meest kon vinden in de kritiek vanuit partijen waarop ik nooit van mijn leven zal stemmen. Ook dacht ik aan het goede, oude mecenaat, dat bestuurlijk onzuiver mag zijn, maar wel een stuk eerlijker. Terwijl u dit leest wordt er nog driftig geschoven in de subsidiebegroting voor de overige cultuurorganisaties, die nog geen idee hebben waar ze straks aan toe zijn. Een commissielid

De rest van de dag bestond uit buien en opklaringen.

FOTO INGMAR HEYTZE

stelde dat het tekort bij De Utrechtse Spelen, zeker in deze tijden, getuigt van een totaal gebrek aan collegialiteit. En zo is het. Woensdagochtend werd ik om zes uur wakker van een krakende donderslag en geloofde een paar seconden in een god die hecht aan sluitende boekhoudingen. De

rest van de dag bestond uit buien en opklaringen. Die middag vluchtte ik een boekhandel in voor het zoveelste noodweer. Daar hoorde ik een boekverkoopster tegen haar collega zeggen: „De scheurkalender van de Bijbel komt er dit jaar niet.” Dat heb je er nou van.

INGMAR HEYTZE